

ตื่นปรากฏการณ์ธรรมชาติ

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตากต อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

เกิดเป็นมนุษย์ เราเกิดเป็นมนุษย์กัน เราว่าเราเกิดเป็นมนุษย์นะ แล้วพบพุทธศาสนา นี่เรา จะมีความสุขขนาดไหน? ถ้ามีความสุขนะ ตอนนี้อยู่ที่สุริยคราส ฟังนะ ในหนังสือพิมพ์ลง คนมันเป็น ๒ ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งก็เชื่อในโลกแตก เห็นไหม ในบราซิลหนีเข้าไปเลย นี่หนีเข้าไป เขา คิดว่าโลกจะแตก เพราะเชื่อว่าโลกจะแตกหนีเข้าไป หนังสือพิมพ์ลงอย่างนั้นเลยนะ แล้วทาง ญี่ปุ่นก็เชื่อมากกว่าโลกจะแตกๆ เพราะอะไรล่ะ? เพราะว่าไม่ใช่ชาวพุทธไง

ถ้าเป็นชาวพุทธนะ ชาวพุทธ พระพุทธเจ้าบอกว่าอีก ๕,๐๐๐ ปี อย่างน้อยอีก ๕,๐๐๐ ปี หนึ่ง สองไม่ให้เชื่อมงคลตื่นข่าว ไม่ให้เชื่อข่าวลือ ให้เชื่อตามความเป็นจริง เขาว่าโลกมันจะแตก ถ้าโลกมันจะแตก เขาหนีไปอยู่ในป่า มันก็ต้องตายไม่เหลือหรอก ถ้าโลกมันจะแตกจริง อย่างที่เขาว่านะ เขาคิดว่าโลกแตกเพราะอะไร? เพราะไม่มีที่พึ่งไง

นี่ชาวพุทธมีที่พึ่ง ธรรมะเป็นที่พึ่ง เห็นไหม ธรรมะคือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า องค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม รู้ทั้งโลกนอก โลกใน โลกในคือความทุกข์ภายใน โลก นอกคือโลกข้างนอก ก็พยากรณ์แล้วไม่เคยพลาด สิ่งที่พระพุทธเจ้าพยากรณ์ไว้ไม่เคยพลาดเลย ว่าต่อไปหมด ๕,๐๐๐ ปีแล้วจะมีพระศรีอริยเมตไตรยมาตรัสรู้ต่อไป แล้วโลกมันจะแตกไป ไหน? โลกมันจะแตกไปไม่ได้หรอก แต่มันแปรสภาพไป นั่นมันเรื่องปกติธรรมดา

นี่ถ้าเหตุการณ์ยังไม่เกิด แต่เราก็ต้องเชื่อธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่ ตรัสรู้ธรรมตามความเป็นจริง แล้วหนึ่งไม่มีสอง พระพุทธเจ้าตรัสรู้ทีละหนึ่งองค์ ไม่มีสอง แล้ว คำพูดของพระพุทธเจ้าก็ไม่เคยผิด เห็นไหม ถึงว่ามันเป็นไปไม่ได้ที่โลกมันจะแตกไป ทีนี้ เพราะว่าเขาไม่ใช่ชาวพุทธ เขาไม่มีหลัก เขาถึงต้องมีความทุกข์มาก

คนเรากลัวตาย คนเราหนีตาย ทุกข์หรือไม่ทุกข์ เพราะอะไร? เพราะเขาไม่ใช่ชาวพุทธ แล้วเราเป็นชาวพุทธ เราเป็นชาวพุทธ เรามีธรรมะเป็นที่พึ่ง เห็นไหม นี่สัญชาติเวลาเราไปแต่ละประเทศ สัญชาติ การเข้าไปสัญชาติเขา มันจะได้สวัสดิการ ได้การปกครอง ได้สวัสดิการ ได้ความสะดวกสบายในสัญชาติต่างๆ ให้อสัญชาตินี้ก็เหมือนชาวพุทธไง นับถือศาสนาใดๆ นี่สัญชาติ เราเป็นชาวพุทธ เรามีสัญชาติ เป็นชาวพุทธ เชื่อในธรรมะพระพุทธรเจ้า แล้วจิตใจเรา หวั่นไหวตามเขาไปไหม?

นี่ถ้าอย่างนั้นต้องเชื่อธรรมที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่ในหัวใจนั้น พยากรณ์นี้ ไม่มีผิด ทั้งๆ ที่เราไม่เห็นตามความเป็นจริง เราก็เชื่อธรรมอันนั้น เห็นไหม ทีนี้เชื่อธรรมอันนั้น พระพุทธรเจ้าพูดไว้ตามวิทยาศาสตร์ ตามความเป็นจริง อันนี้ก็อีกแหละ ผู้ที่เห็น ผู้ที่ว่าในสุริยคราสตามวิทยาศาสตร์ใช่ไหม? เชื่อ เชื่อตามความเป็นจริง ยอมรับตามความเป็นจริง ก็ยังตื่นตามความเป็นจริง เห็นไหม โอ๊ย ไปดูกัน ไปดูกันข้างนอกไป ไปมองสุริยคราส เพราะอะไร? เพราะว่า ๑๐๐ ปี หรือเป็นร้อยๆ ปีถึงจะเกิดซักหนหนึ่ง

นี่หนหนึ่ง ฟังนะ เวลาเกิดหนหนึ่ง อายุกว่าจะเกิดได้เป็นศตวรรษเลย แล้วบังแค่ ๒ นาที ๒ นาทีนะ ในร้อยๆ ปีมีโอกาสดูเห็นแค่ ๒ นาที แล้วในจักรวาลในหัวใจของเราล่ะ? ในจักรวาลที่กิเลสมันฟุ้งซ่านอยู่นี้ เราบังได้ไหม? บังได้แค่ ๒ นาทีแบบข้างนอกไหม? ถ้าจิตมันสงบ เห็นไหม มันบังได้ไง บังกิเลส อันนี้ดวงจันทร์บังดวงอาทิตย์ บังให้แสงไม่ส่องมา

นี่ตื่นตื่นมาก แค่ ๒ นาทีพ้นจากแสงสว่างไป ๒ นาที ทั้งๆ ที่ว่าแสงสว่างนี้มีดฉลาด ธรรมดา ถ้าเป็นจักรวาลภายใน จักรวาลในหัวใจ ถ้าจิตมันสงบลง ดวงจันทร์บังดวงอาทิตย์ ธรรมะของพระพุทธรเจ้าบังกิเลสไว้ไง บังไม่ให้กิเลสมันออกมาตามความเป็นจริงของมัน เห็นไหม มีความสงบขนาดไหน?

นี่ให้อั้ที่ว่า ๑๐๐ ปีเขาจะได้ต่อเมื่อ ๒ นาที เพื่อเห็นแค่ ๒ นาที แล้วก็บอกให้ระวังนะ เขาเตือนกันว่าระวังนะ ถ้าเข้าไปในที่สัตว์ สัตว์มันไม่ยอมรู้วิทยาศาสตร์ไปกับเราหรอก ถ้ามันนึกว่า คำนึกว่ามีดมันจะกัดเอา พวกงูเงี้ยวมันจะออกหากินแล้วมันจะกัดเอา ฟังนะ เขาเตือนกัน นักวิทยาศาสตร์ยังเตือนกัน แต่เวลาจิตเราสงบเข้าไปแล้ว สิ่งที่มีมันหลอกมาในหัวใจ นี่ระวังไหม? เวลาเราคิดเราระวังตัวของเราหรือเปล่าว่าสิ่งที่ออกมาจากจิตที่มันสงบ ที่ว่าความเป็นไป คาดหมายไป อะไรไป เห็นไหม นี่เราระวังไหม?

เขาถึงว่าเรื่องปริยัติ ศึกษาปริยัติ ศึกษาเพื่ออะไร? ศึกษาเพื่อเป็นงูกัดตัวเองหรือ? ศึกษามาเป็นเครื่องดำเนินออกไป เห็นไหม นี่ขนาดว่าข้างนอกเขายังเดือนกันได้นะ แล้วนี่เราเป็นข้างใน เราเป็นชาวพุทธ ชาวพุทธถ้าจับตรงนี้ได้ ถ้าเราไม่ใช่ชาวพุทธ เราตื่นไป ไม่มีหลักในหัวใจเลย ถ้าเป็นชาวพุทธ เราเป็นชาวพุทธ เราเชื่อในธรรมะพระพุทธรเจ้าเราก็มีที่พึ่ง แต่ที่พึ่งนี้ คำว่าที่พึ่ง กับความเป็นจริงในหัวใจของเรา ธรรมในหัวใจของเรา เห็นไหม องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมไปแล้ว พระอรหันตสาวกต่างๆ เป็นเครื่องพยานยืนยันกันว่าธรรมอันนั้นมีจริงแล้ว เสาะตามความเป็นจริงอันนั้นได้ ถึงว่าเป็นที่พึ่งอย่างหนึ่ง กับเป็นจริงในหัวใจอย่างหนึ่ง

นี่ถ้าชาวพุทธยังไม่ได้เป็นจริงในหัวใจ ก็ตื่นไปกับเขา เขาไปดูสุริยคราสกันก็ไปนะ ตีตัวจากเอเชียไปยุโรป ไปดูสุริยคราสภายนอกใจ ไม่มองดูธรรมะคราสกิเลสในหัวใจใจ ธรรมะจะบังกิเลสไว้ให้จิตมันสงบลงไป นี่แค่บังกิเลสไว้แล้วบังได้ไม่ใช่ ๒ นาทีต่อ ๑ ศตวรรษ ทำจิตสงบได้ตลอดเวลา ถ้าทำได้จิตมันจะพ้นจากกิเลส ให้เรามีความสุขความพอใจได้ชั่วคราวๆ เห็นไหม นี่บังเข้ามาข้างใน เอาธรรมะบังกิเลสไว้บังกิเลสไว้มันก็พ้นออกจากแสงสว่างที่มันปกคลุมตามปกติ

แม้แต่เป็นวิทยาศาสตร์ พระจันทร์ยังบังได้ สิ่งที่ว่าบังไม่ได้อยู่บนท้องฟ้า เห็นไหม บังไม่ได้ แต่ทำไมพระจันทร์เข้ามาบังได้ นี่มันยืนยันเข้ามาตามหลักธรรมของเราว่า หัวใจที่เป็นทุกข์อยู่ที่นี่ ถ้าเชื่อธรรมะพระพุทธรเจ้าแล้วมันบังได้ แค่มองไว้เฉยๆ ก็มีความร่มเย็น แค่มองไว้เฉยๆ แล้วพอเริ่มแล้วพระพุทธรเจ้าไม่ใช่บังไว้เฉยๆ ยังให้ขุดคุ้ยใจ ยังให้ค้นหาไอ้ที่ว่าเป็นสัตว์เวลาที่จะออกมาทำร้ายเรานั้นนะ เพราะมันไม่ยอมรับความเป็นจริง มันจะคัดค้านไปตลอดเวลา

สัตว์ไม่ยอมรับวิทยาศาสตร์ ไม่ยอมรับไปกับโลกเขา นี่ถึงเวลาแล้วมันจะขัดขวาง มันจะไม่ยอมเชื่อฟังคนเลี้ยง พวกปศุสัตว์เขาถึงเดือนตรงนั้น นี่มันเดือนข้างนอกได้ แล้วเราก็ย้อนกลับมาดูของเราข้างในใจ นี่ไอ้เรื่องข้างนอก ตื่นข้างนอก เป็นชาวพุทธมีที่พึ่ง ก็มีที่พึ่ง เชื่อตามความเป็นจริง ไม่ตื่นไปกับเขาก็ร่มเย็นเป็นสุขในภพของเราใช่ไหม? แต่ถ้าเย็นในหัวใจล่ะ? เย็นในหัวใจ ย้อนเข้ามาเย็นในหัวใจ บังไว้ชั่วคราว พอบังไว้ชั่วคราวนี้เริ่มจากกิเลสสงบตัว ขยับขอบตัวลง มันให้เราเป็นอิสระชั่วคราว อิสระชั่วคราวก็ว่าช่วงนี้เป็นช่วงที่ร่มเย็น เราจะทำอะไรก็ได้

ถ้าเป็นชาวพุทธ เชื่อพระพุทธเจ้าจริงมันต้องยกหัวใจขึ้นเป็นการเป็นงานไป เป็นการเป็นงานที่ว่าจะชำระไอ้สิ่งที่เวลามันอยู่โดยตัวของมันเอง มันจะให้ความรู้ร้อนกับเราขนาดไหน? แต่ตรงนี้ตัวชำระได้ เพราะกิเลสไม่ใช่เรา กิเลสไม่ใช่เราไป ถ้ากิเลสเป็นเราละ? ถ้ากิเลสเป็นเรา เราเป็นกิเลสมันแยกกันไม่ได้ กิเลสมันไม่ใช่เรา คือสิ่งที่มันทำให้เราทุกข์อยู่นี้ไม่ใช่เรา แต่ความพอใจ ความพอใจ ความเป็นสุขในหัวใจเรานี้คืออำนาจวาสนาที่เราสร้างมาไป

นี่เราเกิดเป็นมนุษย์ เรามีบุญกุศล เราถึงได้เกิดเป็นมนุษย์ไป แล้วสิ่งที่เป็นของภพมนุษย์ ปัจจัย ๔ เครื่องอาศัย ทำไมเราจะอาศัยไม่ได้ เราจะไปสลัดทิ้งทำไม? เราก็คืออาศัยปัจจัย ๔ ที่เป็นเครื่องค้ำเนินมา เห็นไหม ปัจจัย ๔ เครื่องอยู่อาศัย เราอาศัยไป เรามีความสุขไป เรามีความสุข มีความสุขเพราะเราเกิดเป็นมนุษย์ อันนี้เพราะบุญกุศลเก่าของเราไป บุญกุศลเก่าของเรา เราจะปฏิเสธอันนี้ เราจะปฏิเสธไปทำไม? เราไม่ได้ปฏิเสธ เราถึงยอมรับตัวนี้ไป ยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้นนี้ แต่ไอ้สิ่งที่มันต้องการกินไป สิ่งที่ต้องการสะสม สิ่งที่ว่ามันไม่ระวังตัว อันนั้นคือเป็นกิเลส กิเลสตัวนั้นมันจะทำให้เราตื่นไป ที่ตื่นไปกับเขา เขาไปดูกันข้างนอก เห็นไหม เขาตื่นไป

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเขาดูข้างนอก แล้วนักวิทยาศาสตร์เรื่องเอาสุริยคราสมาคูกัน มันเป็นหลักวิทยาศาสตร์ที่พูดกันได้ เถียงกันได้ ตามแต่คำนวณว่าจะตรงตรงไหน? มองดู ดูฝนดาวตกสิว่าจะต้องตก ตกมากด้วย แล้วมันก็ไม่ตกแบบตามที่พยากรณ์กันไว้ มันก็เหมือนกับเราศึกษาปริยัติที่ว่าเป็นที่ฟังแล้ว จับปริยัติแล้ว จะเลี้ยงงู จะจับงูเอาไว้เป็นประโยชน์ หรือจะให้มันย้อนกัดตัวเอง

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าเป็นปริยัติ เป็นปฏิบัติ เป็นปฏิเวธ ต้องเป็นปริยัติก่อน คือการศึกษาเล่าเรียนทางวิทยาศาสตร์ก่อน แล้วก็คำนวณกัน คำนวณกันว่าจะเป็นอย่างนั้น จะเป็นอย่างนั้น แต่คำนวณกันเข้ามา ถ้าคำนวณข้างนอกขึ้นมาเถียงกัน นี่ปริยัติมันไปขัดกับการปฏิบัติ เพราะว่าสมัยพระพุทธเจ้านั้นปริยัติไม่มี ปริยัติออกมาจากพระโอรสผู้พระพุทธเจ้าเท่านั้น ถึงเวลาเขาปฏิบัติกันต้องไปหาพระพุทธเจ้า

ส่วนใหญ่จะไปหาพระพุทธเจ้าหนึ่ง หรือครูบาอาจารย์ที่รู้จริง นี่บอกกัน มันไม่มีการเทียบเคียง แต่เดี๋ยวนี้มีพระไตรปิฎกไป พอมิพระไตรปิฎก เอาพระไตรปิฎกมาตั้ง ตั้งแล้วเทียบเคียง แล้วจะว่ากัน มันส่งออกไป เหมือนนักวิทยาศาสตร์คำนวณกันไป การคำนวณกันนั้น

มันถึงเป็นโทษกับการปฏิบัติใจ ถ้าการปฏิบัติโดยที่ไม่มีสิ่งที่จะเข้ามา การคาดการณ์เดาก่อน มันจะปล่อยเข้าไป แต่เพราะปัจจุบันนี้เราเกิดมาถึงพุทธกาล พระพุทธเจ้าหนีพพานไปแล้ว ไม่มีใครที่เราจะไปถามได้

ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่นะ เราจะมีวาสนามากเลย หนึ่งเราไปถาม ถามว่าเราควรจะทำอย่างไร? เพราะพระพุทธเจ้าจะรู้ถึงจิตนิสัยของเราทั้งหมด จะบอกหมด ถึงว่าเป็นพุททธิก ๕ เห็นไหม เข้าขึ้นมาถึงญาณก่อนเลย ใครคนไหนที่มีข่ายว่าจะรู้ธรรม แล้วอำนาจวาสนาจะน้อย หมายถึงว่าชีวิตจะสั้นไป เอาคนนั้นก่อน ไปหาคนนั้นเลย

ไม่ต้องถามนะ พระพุทธเจ้ามาโปรดเลยตอนเช้า อย่างเช่นองคุลิมาล ถ้าปล่อยเข้าไป องคุลิมาลนี้ด้วยความอยากได้วิชา จิตใจเป็นคนดีอยู่ แต่ต้องการอยากได้วิชา ขาดอีกนิ้วเดียว วันนั้นนะ จะใครก็แล้วแต่ วิชาอันนั้นทำให้ตัวเองเป็นอาชาไนย เป็นคนเก่งมาก ถึงต้องการนิ้วนี้อีกนิ้วเดียว จะเป็นใครก็จะไม่ปล่อยเลย แม่ม่าจะมาห้าม เห็นไหม ถ้าพระพุทธเจ้ามาไม่ทันฆ่าแม่ ถ้าฆ่าแม่แล้วก็จะปิดมรรค ผล พระพุทธเจ้ามาเอาก่อน เพราะมันจะหมดโอกาสตรงนี้

นี่ไปหานะ ไปสอน แต่เราพวกสาวกทั้งหลายก็ยังไปหาพระพุทธเจ้าเพื่อต้องการตรงนี้ไง อันนั้นออกมาจาพระโอรุ มันไม่มีการโต้เถียงกัน แต่เราไม่ได้เกิดช่วงนั้น เรามาเกิดนี้ ธรรมและวินัยเป็นศาสดาของสาวกต่างๆ

“ธรรมและวินัยจะเป็นศาสดาของเธอ”

พระอานนทถามพระพุทธเจ้า ธรรมและวินัย เห็นไหม ธรรมและวินัยนี้จัดเป็นพระไตรปิฎก แล้วเราก็ไปศึกษาธรรมและวินัยนี้ก่อนไง ศึกษาธรรมและวินัยนี้ ศึกษาถูกต้อง ศึกษาเป็นแผนที่ ศึกษาแบบนักวิทยาศาสตร์ แล้วก็ต้องวางไว้ตามความเป็นจริงก่อนสิ วางอันนั้นไว้ แล้วก็ให้สุริยคราสมันเกิดขึ้น แล้วมาดูกันว่าถูกหรือผิด ตรงคำนวณของใคร?

อันนี้ก็เหมือนกัน ในหัวใจของเรา เราปฏิบัติไปถูกหรือผิดในท่ามกลางหัวใจของเรา แล้วมันจะประสบเอง ความประสบเองในหัวใจที่ว่าถูกหรือผิด แล้วมันสร้างได้ ไม่ใช่ว่ารอคศตวรรษหนึ่งจะมีสักหนหนึ่ง อันนี้จะมีได้ตลอด ถ้าทำสมาธิสงบลงไปมันจะมีได้ตลอด พอมีได้ตลอด อันนั้นแหละอันที่มันเป็นไป อันที่เป็นไปมันตรงกับอันนั้น ถึงว่า

“ผู้ใดเห็นธรรม ผู้นั้นเห็นตถาคต”

เราศึกษามา ศึกษาด้วยความเป็นที่ฟังมา แล้วใจเราเข้าไปประสบ ประสบขนาดนี้ มันประสบตามที่ว่าเห็นบังไว้เฉยๆ แต่ไม่ได้ทำลายจักรวาลนั้นนะ เขากลับโลกแตก เห็นไหม เขากลับโลกแตก เขาหนีเข้าป่ากัน ลงหนังสือพิมพ์มานะว่ากลับโลกแตกหนีเข้าป่ากัน แต่เราอยากให้อกิเลสแตกจากหัวใจ เราอยากให้อจักรวาลของเราแตก แต่มันไม่แตกตามนั้น ความบังไว้ บังไว้เฉยๆ แต่จักรวาลนั้นมีอยู่

อันนี้ก็เหมือนกัน จิตสงบ นั่นก็สงบเฉยๆ แต่ไม่ได้ทำลายกิเลส ไม่ได้ทำลายเจ้าวัฏจักร เจ้าวัฏจักรที่อยู่ในใจของตัวมันต้องทำลาย เราอยากให้อโลกแตกอีก โลกภายในแตกไป โรคที่เป็น ความเร่าร้อน โรคที่คุมขัง โรคคือโรคภัยไข้เจ็บใจ โรคของอวิชชาที่มันคุมใจอยู่ แต่เขากลับโลกแตก เราผู้ปฏิบัติอยากให้อโลกแตก มันสับกันไง มันกลับกัน แต่เขากลับโลกภายนอกแตก เราอยากให้อโลกภายในแตก โลกคือหมู่มสัตว์ที่มันขังอยู่ในใจ ใจที่มันมีอวิชชาอยู่มันมียางเหนียวอยู่ ต้องเกิดต้องตายไป สายอันนี้มันต้องทำให้เราเกิดไป

ถ้าเราทำลายตรงนี้ได้ เห็นไหม สิ่งที่เป็นสุริยคราส สิ่งที่เป็นวิทยาศาสตร์พิสูจน์ได้ ธรรมะพระพุทธเจ้าก็พิสูจน์ได้ แล้วเราไม่เชื่อว่าอวิชชานี้มีจริงในหัวใจเรา เราไม่เชื่อว่าอวิชชานี้จะหลุดได้ในหัวใจเรา เราไม่เชื่อ ถ้าเราไม่เชื่อก็ดูจากสิ่งที่เกิดขึ้น ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากข้างนอก แล้วก็ประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากข้างใน เทียบใจของเราให้เหมือนกับจักรวาล มันก็จะเห็นว่าจักรวาลนี้ยังเคลื่อนไปบังกัน ทำกันได้ เป็นสิ่งที่มหัศจรรย์อย่างหนึ่ง แล้ววิทยาศาสตร์สามารถคำนวณได้

ใจของหมู่มสัตว์ก็เหมือนกัน มันมีกิเลสเหมือนกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ว่าได้ชำระล้างไปแล้ว แล้ววางไว้ ความเป็นธรรมนั้นวางไว้ ถ้าเราเชื่อหรือไม่เชื่อ เราก็ต้องพิสูจน์กัน พิสูจน์ว่าขนาดบังไว้จิตเป็นสมาธิ เราก็ยังเข้าใจว่าเป็นผลแล้ว มันมหัศจรรย์ขนาดนั้น แต่ถ้ามันทำลายออกไป มหัศจรรย์กว่านั้นอีกก็เท่า ความมหัศจรรย์อันนั้นมันเป็นปัจเจกตั้ง รู้จำเพาะใจดวงที่ทำลายจักรวาลของตัวเองเป็นเสี้ยวๆ เข้าไปไง เพราะจักรวาลนี้มันมีหมู่มดาวเท่าไร ความมีหมู่มดาวมาก มันก็ชนกันมาก มีความทุกข์มาก หมู่มดาวโดนทำลายไปแม้แต่แต่ละดวงๆ ในจักรวาลนั้นก็ว่างขึ้นเรื่อยๆ มีความว่างขึ้นเรื่อยๆ

ในหัวใจของเราก็เหมือนกัน เราทำลายกิเลสเป็นชั้นๆ เข้าไป จนถึงว่าจักรวาลนี้ไม่มีหมู่มดาวอยู่เลย ทำลายทั้งสุริยจักรวาล ทำลายแม้แต่คลื่นหรือว่าแรงโน้มถ่วงต่างๆ ในหัวใจทั้งหมด

แรงโน้มถ่วงในหัวใจทั้งหมดเป็นอิสระ ไม่มีแรงโน้มถ่วงใดๆ เอนเอียงไปข้างไหนเลยในหัวใจดวงนั้น มันจะบังไว้เฉยๆ หรือ? บังไว้แค่ปรากฏการณ์ เห็นไหม ปรากฏการณ์แค่บังกัน สมบัติธรรมเกิดขึ้นในหัวใจทุกดวง มันก็มีปรากฏการณ์เกิดขึ้นตลอด แต่ปรากฏการณ์เกิดขึ้นนี้มันมีโอกาสดัง ๒ นาทีให้เราได้อุ้ กับปรากฏการณ์ในหัวใจที่จิตสงบ คือสงบแล้ว โอกาสที่จิตมันสงบ จิตที่มันมีความสุขในหัวใจ โอกาสที่เราจะซุกซี้หากิเลสไป

ถ้าจิตมันไม่สงบ ไม่บังกันไว้ แสงของดวงอาทิตย์ส่องมาตลอด แล้วมันจะทำให้พวกไบไม้ พวกอะไรมันมีอาหาร มันผลิตอาหารขึ้นไป มันก็มีความเจริญงอกงามไป บังอยู่เวลาที่เราจะสามารถพิสูจน์อะไรได้ สมบัติมันสงบขึ้นมา ทำความสงบเข้าไปในหัวใจ กิเลสสงบตัวลง เรามีโอกาสหาตัวมันไป เรามีโอกาสหาสิ่งที่ว่ามันเป็นสิ่งที่ขอกใจเราไป นี่การหา ถ้าจิตเป็นสมบัตินั้นถึงมีโอกาหา ถ้าจิตไม่เป็นสมบัตินั้นเป็นโลกียะไป เราคิดขนาดไหนก็เป็นเราคิดไป

ก็เหมือนกับมันมีแสงอาทิตย์อยู่ มันมีการสังเคราะห์กันอยู่ตลอดเวลา เรื่องเชื้อโรคมันเจริญอยู่ตลอดเวลา เราไม่สามารถจะหาได้ เราเจอเชื้อโรคนี้ เชื้อโรคอื่นก็ต่อไปๆ มันเกิดตลอดเวลาจนเราไม่สามารถจะจับต้องได้ ไม่สามารถพิสูจน์ได้ แต่ถ้าสมบัตินั้นปิดบังอยู่ เราสามารถจะหาได้เพราะทุกอย่างจะหยุดตัวหมด กิเลสจะเบาตัวลงหมด เราสามารถจะหากาย เวทนา จิต ธรรมที่เห็นได้ไป เห็นกาย เวทนา จิต ธรรมตามสัจจะความจริงจากตาธรรม ไม่ใช่เห็นกาย เวทนา จิต ธรรมจากที่เราฟังมา หรือเราศึกษามาจากพระไตรปิฎก อันนั้นเป็นปริยัติ

นี่เป็นปริยัติเราศึกษามา รู้ ทุกคนรู้ว่าเกิดมาแล้วต้องตาย ทุกคนกลัวตาย แต่ทุกคนประมาท ประมาทว่ายังไม่ถึงเวลา แต่ถ้าถึงเวลาจริงๆ คนนั้นจะคอตกลอย อันนี้ก็เหมือนกัน รู้กายไม่ใช่เรา ทุกข์ไม่ใช่เรา แต่ตอนนี้ยังเพลิดเพลินอยู่ เห็นไหม มันเพลิดเพลินอยู่มันยังไม่แสวงหา มันยังไม่หาตามความเป็นจริงไป แต่ถ้ามันหาตามความเป็นจริงเข้ามา ขณะที่จิตสงบ มันจะเห็น โดยตาธรรม พอเห็น ขนาดเห็น ขนาดว่าพระจันทร์บังดวงอาทิตย์มันยังตื่นตื่น เกิดจิตสงบ สว่าง ว่างหมดก็ยังตื่นตื่น

การซุกซี้หากิเลส เราไปเจอขนาดที่บังอยู่ ๒ วินาที แล้วเราไปเจอเชื้อโรคที่เราจับต้องได้ เราเจอแบบว่าถ้าเป็นทางโลกจะได้โนเบลสาขาหนึ่งเลยที่เราเจอสิ่งมหัศจรรย์เกิดขึ้น แต่ที่เราเจอในหัวใจของเรา ธรรมะให้ค่าไป ไม่ต้องไปเอารางวัลจากใคร ไปเอาให้โนเบลกันเขาก็หลอกกัน มันเป็นเรื่องสมมุติ แต่เราเจอในหัวใจ เราสามารถ นักวิทยาศาสตร์ใหญ่

นักวิทยาศาสตร์คนนี้อดเยี่ยมมาก สามารถหาเชื้อหรือว่าหาคณะใหม่ หากใหม่ในหัวใจ
ขึ้นมาได้ไง กฎในหัวใจ กฎที่มันเกิดดับที่เราไม่เห็นไง

นี่อันนี้กาย เวทนา จิต ธรรม เห็นว่ากาย เวทนา จิต ธรรมที่ว่าพูดกันง่าย ๆ นี่แหละ แต่มัน
เป็นสิ่งที่เห็นด้วยตาเนื้อนี่ไง มันเป็นคนละอย่างกับที่เราคิด เป็นคนละอย่างกับที่เราศึกษามา
เพราะอันนี้เป็นที่พึ่งที่อาศัย ถ้าเห็นตามความเป็นจริง คนๆ นั้นจะได้รางวัลของตัวเอง รางวัลที่
จะสาวเข้าไปหาวิชาใจ รางวัลที่จะเข้าไปทำลายอวิชชาตัวนั้นไง เห็นไหม นี่เราต้องการให้
จักรวาลนี้แตก เราต้องการ ต้องการให้สิ่งนี้ไม่มี มันมีอยู่มันต้องทำให้เราเกิดไปเรื่อยๆ มัน
ละเอียดอ่อนขนาดไหน มันไม่ไปเกิดเป็นพรหมไง

ในจักรวาลนี้มันยังมีไปอีก นี่ว่าจักรวาลเดียว โลกเดียว แต่ในวิญญูะพระพุทธเจ้าถึงว่า
จักรวาล ๓ จักรวาล ๖ กามภพ รูปภพ อรูปภพ วิญญาณที่จิตไปเกิด มันถึงมหัศจรรย์กว่าสิ่งที่เป็น
สุริยคราส สิ่งนี้นักวิทยาศาสตร์ตื่นเต้นกัน เขาฮือฮากันมากนะ เราชาวพุทธเราก็ยอมรับ เพราะ
มันเป็นจริง นักวิทยาศาสตร์ที่เป็นชาวพุทธก็เยอะเยอะไป ก็ยอมรับสิ่งนั้น ใจ แต่มันต้องหักสิ่งนั้น
เข้ามาถึงจักรวาลภายในด้วย หักเข้ามาถึงเห็นว่าเป็นพุทธปัญญาของพระพุทธเจ้าที่เยี่ยมขนาด
ไหน เยี่ยมมากเลย

สิ่งที่เห็นภายใน ภายในนอกเป็นแค่ยืนยัน เห็นไหม วิทยาศาสตร์นี่ยืนยันในธรรมะ เราว่า
มันมีอยู่ไง วิทยาศาสตร์นี่เป็นแขนงหนึ่งที่ว่าธรรมะเหนือวิทยาศาสตร์ เพราะธรรมชาตินี้เป็น
วิทยาศาสตร์ สิ่งที่สรรพสิ่งนี้เป็นวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ต้องหมุนไป แปรสภาพไปตลอดเวลา
แล้วแต่ว่าทฤษฎีนั้นจะทำกันไป แต่ธรรมะมันเป็นการทดลองทางวิทยาศาสตร์ทางจิต แล้วก็
หลุดพ้นออกไป ปล่อยวางไว้ตามความเป็นจริง เห็นการทดลอง เห็นปฏิกิริยาที่เกิดขึ้น แล้วรู้จริง
ตามความเป็นจริง เป็นปัจเจกตั้ง แล้ววางทุกๆ อย่างไว้

ผู้รู้เดินออกจากห้องวิทยาศาสตร์ ฟังสิ ไม่ใช่เอาอะไรมาได้เลย ห้องวิทยาศาสตร์ก็โดน
ทำลาย หลอดแก้วทุกหลอดก็โดนทำลาย แล้วผู้ที่เดินออกมา ก็เดินออกมาแบบผู้สะอาดด้วยนะ
ถ้านักวิทยาศาสตร์เดินออกมาจากห้องวิทยาศาสตร์ ที่ว่าประสบความสำเร็จ

(เทพสิ้นสุดเพียงเท่านั้น)